

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 10 decembrie – 16 decembrie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Adevărata smerenie este darul lui Dumnezeu în suflet

Cândva, i-am spus:

– Părinte, nu mai pot lucra cu fratele ăsta! E foarte mofturos!

– Măi, tu ești plin de egoism! Știi asta? Din cauza egoismului tău le pățești pe toate!

– Știu, Părinte, de mic sunt așa. Rugați-vă să dea Domnul smerenie inimii mele!

– Când inima are sfânta smerenie, pe toate le vede bune și trăiește încă de pe acum în pământeasca Biserică necreată a lui Dumnezeu. **Smerenia nu e cea pe care o mărturisim cu gura, nici cea pe care credem că am dobândit-o. Adevărata smerenie este darul lui Dumnezeu în suflet.** Iar Dumnezeu dă acest dar când găsește sufletul pregătit. Atunci privește cu mulțumire și atrage sufletul spre El.

Așa că să nu mai spui „Ăsta-i mofturos, ăla-i invidios, celălalt se mânia” sau „Nu pot s-o scot cu ei la capăt”. Așa ceva nu se cade. Nu e creștinește. Fiindcă nu te afli deloc în iubirea lui Dumnezeu! Te-ai despărțit de frații tăi și, astfel, te-ai despărțit de Harul Domnului. Dimpotrivă, **să treci cu vederea slăbiciunile lor și, fără să le imiți, să devii una cu ei, lucrând împreună.** Fă ce spun ei și cum spun ei. Vor așa? Așa să fie. Vor altfel? Altfel să fie. În acest mod, se distrug zidurile ce ne despart de frații noștri și ne unim cu Hristos. **Cu cât te vei uni, pe zi ce trece, mai mult cu frații tăi, cu atât vei intra mai mult, în chip tainic, în iubirea lui Hristos.**

(*Sfântul Porfirie Kafsokalivitul*)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Iancu Adela Mădălina, Perțe Alexandrina, Nedeianu Lorenia Mariana, Curilă Bianca Maria** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

A fi sau a nu fi gârbovi

Femeia din evanghelie este obișnuită să privească în jos, ca noi toți după păcatul strămoșesc. Postura fizică a ei, vădește o deformare nu doar a coloanei vertebrale ci mai ales una a coloanei spirituale menită să susțină creatura cea mai de preț a Domnului. Am fost creați drepti, capabili să ne plimbăm alături de Dumnezeu în răcoarea serii. Am fost creați cu puțin mai prejos decât îngerii, după cum ne spune psalmul, și împreună cu ei am avut libertatea de a-l iubi, de a-l crede și de a-l asculta pe Cel ce ne-a creat. Și tot ca și o parte dintre îngeri, am folosit prost libertatea noastră, încercând să furăm de la Cel ce toate ni le-a dăruit, răsplătind cu neascultarea pe Cel ce ne-a creat din iubire. Și inevitabil, am plătit prețul neascultării, la pachet cu fructul oprit. După cum Domnul ne avertizase, moartea a infestat viața noastră, spinii și uscăciunea au luat locul Paradisului luxuriant, iar coloana noastră vertebrală a devenit șerpuită, precum cel căruia am ales să credem.

Femeia de astăzi este oglinda întregii omenirii, precum orbii care ne vorbesc de dificultatea de a vedea adevărul, surzii despre greutatea cu care auzim Cuvântul lui Dumnezeu iar paraliticii despre imposibilitatea de a merge pe urmele Domnului. De aceea Crăciunul ne vorbește despre un Dumnezeu care alege să vină acolo unde privirea noastră poate să-l vadă: în țărână. Își face trup din țărâna noastră, se îmbracă cu umanitatea ce ne este proprie și se așează jos, pe paie, pentru ca să-l putem vedea noi, cei gârboviți de păcate. Dacă priviți o iese de Crăciun o să-i vedeți și pe pastori și pe magi privind în jos înspre Pruncul Dumnezeesc. Acolo suntem și noi prezenți. Calea lui Isus începe astfel în Betleem ca și o cale de vindecare și se încheie cu Crucea înălțată împreună cu privirile noastre. Privind iubirea răstignită pe Cruce, prevestită deja în Betleem de grota întunecată și de scutecele ce aduc aminte de giulgiul de înmormântare, avem șansa vindecării. Veninul minciunii șarpelui, ce ni-l prezenta pe Dumnezeu ca pe un dușman, este anihilat de viziunea iubirii supreme: Dumnezeu își jertfește Unicul Fiu din iubire pentru noi! Cine mai poate crede minciunii șarpelui? Privind la această iubire răstignită, coloana noastră redevine fermă și dreaptă.

Însă chiar și aici, libertatea noastră intră în joc. Fiindcă dacă avem pe de o parte sutașul roman care privește în sus și spune "Cu adevărat acesta era Fiul lui Dumnezeu!", îi avem în aceeași scenă pe mai marii lui Israel care își desprind privirea de la Cruce și se reîntorc, șerpuitori, înspre țărâna ce le este atât de cunoscută.

La fel este și în Evanghelia de astăzi și în viața noastră. O avem pe femeie gârbovă ce devine fiică a lui Avram și care dă mărire lui Dumnezeu. Însă îl vedem și pe mai-marele sinagogii care rămâne fiu al lui Adam și gârbov, refuzând vindecarea propusă de Isus. Și atunci, pentru noi, a fi sau a nu fi gârbovi, aceasta-i întrebarea!